

یادآوری درخشش جوانان ایران در المپیک و پارالمپیک

جوانان قهرمانان

محسن وظیفه - فائزه زمانی
روزنامه نگار

ایران همیشه به نیروی جوانی خود پابنده و همیشه جوانان غیور ایران پرچمدار کشور بودند. این افتخارآفرینی جوانان

۱۳ مدال شد و بعد از ۱۲ سال ورزش ایران به یک قدمی این رکورد رسید. در پارالمپیک هم اگرچه نتایج تا روز آخر خوب پیش نرفت اما ایران در نهایت با کسب ۲۵ مدال و ایستادن در رده چهاردهم یک رکورد خوب از خودش به جا گذاشت. ورزشکاران پارالمپیک ایران هشت طلا، ۱۰ نقره و هفت برنز در پاریس به دست آوردند تا نشان بدهند برای بالا بردن پرچم

بیتواند در این دوره حرفی برای گفتن داشته باشد اما راهیابی ۹ نفر از ورزشکاران ایران در کشتی و تکواندو به فینال و کسب سه مدال طلا و شش نقره ایران را در یک شرایط تاریخی قرار دارد. علاوه بر این سه مدال برنز هم به دست آمد تا برای دومین بار در طول تاریخ تعداد مدال‌های ورزش ایران دورقمی شود. اولین بار در المپیک ۲۰۱۲ لندن بود که ورزش ایران صاحب

در ورزش که نماد اقتدار و پیشرفت یک کشور هم می‌تواند باشد، در پاریس یک بار دیگر خودنمایی کرد. امسال در بازی‌های المپیک و پارالمپیک این جوانان غیرمتنمد ایرانی بودند که با وجود مشکلات عدیده پرچم پرافتخار ایران را بالا گرفتند. بازی‌های المپیک و پارالمپیک پاریس در شرایطی برگزار شد که شاید کمتر کسی پیش بینی می‌کرد. ورزش ایران

از ته چاه تا طلای المپیک

ورزش ایران کم قهرمان استثنایی به روی خودش ندیده مثل تختی، موحّد، حبیبی، خادم، یزدانی، رضایی، سوریان، نوروزی و حتی محمدرضا گرابی اما به جمع همه اینها باید یک استثنای دیگر را اضافه کرد.

کسی که یک سال قبل از المپیک در آستانه اعزام به بازی‌های آسیایی هانگژو دوپینگی شد و چهار سال محرومیت را به نامش زدند اما بعد از اتفاقی نادر این محرومیت شش ماه قبل از المپیک بخشیده شد و در پاریس هم مدال طلای ارزشمندی به دست آورد.

سعید اسماعیلی در حالی مدال طلای المپیک را به دست آورد که دور اول حریف کوبایی خود سانچز را که طلای المپیک لندن را در کارنامه داشت شکست داد و در ادامه هم مقابل حریف ارمنی با وجودی که ضربه فنی شده بود با رأی نادوران برنده شد و طلا را به گردن آویخت. این اولین المپیک اسماعیلی ۱۸ ساله بود و حالا می‌تواند در سه المپیک دیگر شرکت کند و عنوان پرافتخارترین ورزشکار تاریخ را به دست بیاورد.

سعید اسماعیلی این طلا را هدیه خدا می‌داند، او از ته چاه در آمد و این طلا را به گردن آویخت.

از ویلچر تا طلای المپیک

گاهی گمان نمی‌کنی ولی خوب می‌شود، درست مثل مسیر قهرمانی آرتین سلیمی که روزی نمی‌توانست راه برود اما چند ماه پیش با طلایی به رنگ معجزه خدا طلسم ۱۶ ساله تکواندوی ایران در المپیک را شکست. ستاره جوان تکواندوی ایران در کودکی دچار بیماری رماتیسم مفصلی بود، بیماری که اجازه راه رفتن و بازی کردن مثل هر کودک دیگری را به او نمی‌داد و باعث شده بود که او حتی طرفیانش را صاف و خم کند. موضوع تا جایی جدی بود که پزشکان کرمانشاه او را جواب کرده بودند و

آرتین با پدر برای ادامه پروسه درمان راهی تهران شد. با گذشت زمان و ویلچرنشینی او، دکترها و خانواده از روند درمانش قطع امید کردند، اما گویا یادشان رفته بود که قدرت معجزه خداوند می‌تواند از دل هر داستان ناتمامی شرعی دوباره رقم بزند. سال‌ها گذشت و آرتین از روی ویلچر بلند شد و تا شایب‌چانگ‌های مختلف خود را برای سودایی که در سر داشت، کشید. او که به گفته خود سابقه هیچ مدالی در رده جوانان حتی مسابقات کشوری را نداشت، به‌رغم اینکه اطرافیان معتقد بودند که در این رشته به هیچ موفقیتی دست پیدا نمی‌کند و باید تکواندو را کنار بگذارد،

تاجی که به سرقت رفت

المپیک پاریس یک طلا به کشتی آزاد ایران بدهکار ماند. امیرحسین زارع که از نوجوانی نشان داده بود روزی مدال طلای جهان و المپیک را به دست می‌آورد، در المپیک ۲۰۲۴ تا لب چشمه رفت اما تنه برگشت. امیرحسین زارع از روز اولی که به اردوی تیم ملی نوجوانان در سال ۲۰۱۵ راه پیدا کرد، این وعده غلامرضا محمدی را به گوش آویخت که خیلی زود می‌تواند مدال طلای المپیک را به دست بیاورد. اولین المپیک او در توکیو بود که در نیمه نهایی مقابل گنو شکست خورد تا با برنز به ایران برگردد اما در پاریس هم او در فینال به گنو رسید تا در سومین المپیکش به دنبال مدال طلا بگردد. زارع که تا فینال المپیک پاریس همه را با اقتدار شکست داده بود، محتمل‌ترین طلای ایران در این بازی‌ها بود اما در فینال مغلوب روبا مگار گرجستانی شد تا گنو پزیشی انتقام شکست در المپیک توکیو مقابل استیوسون امریکایی را از زارع در المپیک پاریس بگیرد. امیرحسین زارع خودش را برای تاجگذاری در سنگین وزن المپیک آماده کرده بود تا مدال طلا را با غلبه بر گنو به گردن بیاویزد اما اوضاع برآی او چندان خوب پیش نرفت و کشتی را واگذار کرد تا به مدال نقره اکتفا کند و تاجگذاری به گنو برسد. اما این شیر ایرانی حالا با ۲۴ سال سن به امید المپیک بعدی در لس‌آنجلس است. زارع هم می‌تواند دو المپیک دیگر را تجربه کند و حسرت مدال طلا را از دل ببرد.

نقره‌ای به رنگ طلا

یکی از جوانان مدال‌آور تکواندوی ایران در المپیک پاریس مهران برخورداری بود. شاید کمتر کسی فکر می‌کرد برخورداری در پاریس فینالیست شود اما او با شکست حریفانی نامدار و به مراتب قدرتمندتر نشان داد که آمده تا شایب‌چانگ پاریس را به آتش بکشد. او که یکی از جوانان ناشناخته ایرانی بود، با سال‌ها زحمت و ممارست از جایی کیلومترها دورتر از تهران برای لمس رویاهایش جنگید تا با دستان خود از آن جوان ناشناخته نایب قهرمان المپیک بسازد. مربی پایه مهران برخورداری به گفته خود روز اولی که او را با باشگاه دیده، متوجه وجه تمایز او با بقیه شده و پیش‌بینی کرده است که برخورداری کوچک، روزی قهرمانی بزرگ می‌شود. پیش‌بینی‌های استاد درست از آب درآمد و او در اولین تجربه حضورش در المپیک، فینالیست شد. مهران که حریفان سختی را تا فینال شکست داده بود در مبارزه نهایی به‌رغم شایستگی‌هایش با افت فشار روبه‌رو شد و همین موضوع هم طلای المپیک را از چنگش درآورد. شاید او نتوانست کار ناتمامش را در پاریس تمام کند اما نقره‌ای گرفت که عیارش با طلا هیچ فرقی ندارد.

ققنوسی به نام ناهید

ناهید کیانی همان ققنوسی بود که خاکستر شد اما دفن نشد و برای تولدی دوباره آتش کاراته برود، مادرش با خرید لباس تکواندو باعث شد تا دقیقه نود همه چیز تغییر کرده و یک دست لباس اشتباهی سرنوشت او را عوض کند. اوج شکوفایی کیانی المپیک ژاپن بود که البته ستاره او زیر آسمان توکیو خیلی دوام نیاورد و زود خاموش شد. حواشی و داستان‌های خارج از گود ورزش، بقیه کیانی را در المپیک چسبید و باعث شد مأموریتش در توکیو ناتمام باقی بماند. رویارویی و شکست مقابل علیرضا مهدی سابق خود تنها بخش آزرده‌کننده شایب‌چانگ توکیو نبود و حمله‌های سنگین مردم، غول مرحله آخری بود که به گفته کیانی او را بعد از المپیک تا مرز افسردگی کشاند. ناهید به دور از هر چشم قضاوت‌گری در خود مرد اما دوباره متولد شد تا قصه ماجراجویی‌هایش همچنان ادامه داشته باشد. او بعد از طعم کس توکیو زهره‌ای آنتین برزی فتح رویای سلاخی شده‌اش پوشید و با طلای مسابقات جهانی و نقره‌گرندی رم در فاصله یک هفته این را ثابت کرد که ناملاپیتی‌ها او را خاکستر نکرد بلکه سبز کرد. جوان ۲۵ ساله ایرانی در خاک پاریس با درو کردن حریفانی نامدار به فینال رسید تا با اولین نقره ورزش زنان در المپیک، در آغوش تاریخ جا بگیرد. او می‌توانست بعد از ناکامی‌ها و ناملاپیتی‌ها رویایش را ببوسد و کنار بگذارد اما جنگید تا زندگی را جور دیگری معنا کند.

پارالمپیک و افتخارآفرینی با نابغه‌های جوان نه به محدودیت

مدال طلای خود افتخارآفرینی کردند اما علاوه بر این طلایی‌ها، جوانان دیگری هم بودند که با مدال‌های خود یکی از بهترین نتایج تاریخ را رقم زدند. در بین نفرهای هانگژو دختران ایران چشمگیر بود. پرستو حبیبی، زهرا رحیمی، فاطمه همتی، هاجر صفرزاده و الهام صالحی از جمله دخترانی بودند که مدال نقره را به دست آوردند. مهدی اولاد و محسن بختیار هم با نقره و برنز خود به ارتقای رتبه ایران در پارالمپیک کمک زیادی کردند. این جوانان با مدال‌های خود علاوه بر بالا بردن پرچم ایران نشان دادند که می‌توان با هر وضعیت و امکاناتی درخشید و امید را در دل‌هایی زنده کرد که به خاطر کمبودها و مشکلات دست از تلاش کشیدند.

مهدی: پاریس برایم یک زندگی جدید بود

شاید دو سال پیش هیچ کسی فکرش را نمی‌کرد که علیرضا مهدی در وزن ۸۷ کیلوگرم به مدال نقره المپیک پاریس برسد. شاید تصور خیلی‌ها این بود که او هم مثل خیلی از قهرمانان فرنگی کار ایزده با یک مدال جهانی دوران قهرمانی‌اش به پایان برسد اما مدال جهانی او در ۲۰۲۳ صربستان شوروی برای یک ماجراجویی در کشتی دنیا بود. چند ماه بعد از جهانی صربستان مقابل تصمیم کادرفنی برای اعزام به امیدهای جهان در وزن ۸۲ کیلوگرم ایستاد و تصمیمش برای ورود به ۸۷ کیلوگرم قطعی کرد و نتیجه این مقاومت هم مدال نقره المپیک در همین وزن بود. هر چند که اعتقاد دارد تمام زندگی خود را با مقاومت کردن مقابل سختی‌ها به دست آورده است.

یکی از موفق‌ترین جوانان در سال ۱۴۰۳ هستی؛ فکرمی کنی چه عاملی باعث شد تا به این عنوان برسی؟ من اهل ایزده هستم و این یعنی با هر سختی و مشکلی به خوبی آشنا هستم.

پاریس برای من یک زندگی جدید بود. طبیعی بود که آبدید شده بودم. اما در همین دلیل در این دو سال مقابل هر مشکلی ایستادم؟

خب آسان به اینجا نرسیده بودم. پدرم به زحمت پول درآورده بود و آسان نبود برای من که بخوادم وقتم را در کشتی تلف کنم. پس آمدمی که در کشتی به یک قهرمان بزرگ تبدیل شوی؟

حتماً باید این کار را انجام بدهم. وقتی در صربستان نقره جهان را گرفتم، گفتم که می‌خواهم در المپیک هم باشم. ولی در المپیک شاید همه توقع داشتند که به مدال

اینکه در ایزده زندگی کنی و کم نیابری یعنی ابرقهرمان هستی. طبیعی بود که وقتی هم به تیم ملی رسیدم، کاملاً آبدید شده بودم.

ممدی: پاریس برایم یک زندگی جدید بود. طبیعی بود که آبدید شده بودم. اما در همین دلیل در این دو سال مقابل هر مشکلی ایستادم؟

خب آسان به اینجا نرسیده بودم. پدرم به زحمت پول درآورده بود و آسان نبود برای من که بخوادم وقتم را در کشتی تلف کنم. پس آمدمی که در کشتی به یک قهرمان بزرگ تبدیل شوی؟

حتماً باید این کار را انجام بدهم. وقتی در صربستان نقره جهان را گرفتم، گفتم که می‌خواهم در المپیک هم باشم. ولی در المپیک شاید همه توقع داشتند که به مدال

اولین در تاریخ

امین میرزازاده را باید اولین سنگین وزن تاریخ کشتی فرنگی ایران دانست که مدال برنز المپیک را به دست آورد. امین از جمله معدود قهرمانان کشتی فرنگی است که از رده نوجوانان تا بزرگسالان پله‌پله بالا آمده و در هر رده حداقل یک مدال را در کارنامه دارد. امین میرزازاده که در المپیک توکیو هم حضور داشت، با دو قرعه سخت روبه‌رو شد و هم به لوپیز باخت و هم به کایالب تا مدال را از دست بدهد اما در پاریس این قرعه بد او را باز هم از مدال طلا دور کرد. برخورد او با لوپیز در پاریس مور از رسیدنش به فینال شد اما این بار او به مدال برنز رسید. امین

برنزی شبیه طلا

یکی از پدیده‌های ورزش ایران در المپیک امیرعلی آذرپیرو بود. جوان دهه هشتادی ایران بود که با یک مدال برنز در وزن ۹۷ کیلوگرم از المپیک پاریس برگشت. امیرعلی در جهانی ۲۰۲۳ صربستان که با یک تصمیم غیرفنی به وزن ۹۲ کیلوگرم رفت، در مصاف با زاهدی والنسیا شکست خورد اما با وجود این باخت بد تلاشش را بیشتر کرد و در المپیک که با قرعه سختی هم روبه‌رو شده بود، همه را شگفت‌زده کرد. آذرپیرو که در نیمه نهایی به تاج‌الدینوف در یک رقابت سخت و نفسگیر باخته بود، برای مدال برنز کایل استاندر امریکایی را شکست داد تا هم مدال برنز را به دست بیاورد و هم اینکه طلسم شکست‌ناپذیری کایل استاندر مقابل کشتی‌گیران ایرانی در مسابقات رسمی را بشکند. امیرعلی یک طلسم دیگر را شکست و این بار توانست کشتی‌تیران را بعد از المپیک ۲۰۱۲ که حمید سوریان به مدال طلا رسیده بود، یکبار دیگر صاحب مدال المپیک کند. این مدال امیرعلی همانند یک شوک به جان کشتی وارد شد و آن را احیا کرد. امیرعلی آذرپیرو حالا با ۲۲ سال سن می‌تواند یک گام بلند در کشتی بردارد و خودش را در بین قهرمانان پرافتخار کشتی دنیا قرار بدهد.

باور، یاور مؤمن نعمت‌زاده

دختری که کسی روی او حساب باز نمی‌کرد، اولین مدال تکواندوی ایران در المپیک پاریس را داشت کرد. مبینا نعمت‌زاده ملی پوش ۱۹ ساله وزن منفی ۴۹ کیلوگرم که به گفته خودش کمتر کسی فکر می‌کرد او در فرانسه روی سکو برود، تمامش را در شایب‌چانگ گذاشت تا پایان قضاوت در پاریس را با برنزی ارزشمند خوش بنویسد. او که به واسطه پدرش عباس نعمت‌زاده یکی از ملی‌پوشان سابق پرورش‌اندام در خانواده‌ای کاملاً ورزشی بزرگ شده است، با حمایت‌های معنوی پدر جور دیگری در این مسیر قدم برداشت تا ثابت شود که نقش و درک متقابل خانواده از اهداف فرزند، می‌تواند پلی مستحکم تا طلوع خورشید آرزوهای یک جوان باشد. نعمت‌زاده ۱۹ ساله هم یکی مثل دیگر جوان‌های ایرانی است، با این تفاوت که او سبد تنمایی نایاب‌ها را با سونامی باور و ایمانش به خود کنار زده است. او تمامی رویایش ایستاد، آن هم زمانی که هیچ مدال خاصی در بزرگسالان نداشت و کمتر کسی فکر می‌کرد بعد از کیمیا علیرضا دومین دختر مدال‌آور ورزش ایران در المپیک باشد اما مبینا خورشید آرزوهایش را یک لحظه هم رها نکرد تا بالاخره در پاریس طلوع کند.